

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/128/2017
Identifikačné číslo spisu:	8205207001
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8205207001.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Poľnohospodárske podielnícke družstvo Brezov, so sídlom v Brezove, Brezov 140, IČO: 31 728 219, zastúpeného X. O., narodeným X. X. XXXX, bývajúcim v N., F., proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 12, o zaplatenie 609.685,26 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 2C/198/2005, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. júla 2016 sp. zn. 6Co/140/2015, 6Co/141/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) v poradí druhým rozsudkom z 26. marca 2015 sp. zn. 2C/198/2005 zaviazal žalovanú, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatila žalobcovi sumu 90.751,98 eura. Žalobu voči Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, ako žalovanej 2/, zamietol. Napokon nárok žalobcu na zaplatenie ročných úrokov z omeškania za obdobie od 1. októbra 2001 do 24. mája 2013 vo výške 104.744,18 eura, ako aj nárok žalobcu na zaplatenie ročných úrokov z omeškania vo výške 9 % zo sumy 90.751,98 eura od 25. mája 2013 do zaplatenia vylúčil na samostatné konanie. K aktívnej vecnej legitímácii žalobcu uviedol, že jej predpokladom je v danom spore vyhlásenie osobitnej sústavy obhospodarovania, pričom subjekt, v záujme ktorého sa osobitná sústava obhospodarovania vyhlási, je povinný zaplatiť vlastníkovi, prípadne nájomcovi poľnohospodárskej pôdy majetkovú ujmu. V predmetnom spore nastalo vyhlásenie osobitnej sústavy obhospodarovania rozhodnutím Okresného úradu Bardejov z 23. augusta 2001 č. 3/2001/00695, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť postupovať pri ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu dodržiavaním opatrení súvisiacich s vytvorením ochranného pásma. Na základe uvedeného a v súlade s § 2 ods. 2, § 6 ods. 1, § 6 ods. 3, § 6 ods. 4 a § 6 ods. 7 zákona č. 307/1992 Zb. o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu (ďalej len zákon o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu) je potom žalobca v spore aktívne legitimovaný. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej, tú odôvodnil poukázaním na verejný záujem osobitnej sústavy obhospodarovania, ktorá súvisí s opatreniami

na zabezpečenie pitnej vody pre obyvateľstvo. Žalovaná je preto v spore pasívne legitimovaná a subjekt za ňu konajúci je Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, keďže osobitná sústava obhospodarovania je zákonným inštitútom v oblasti ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že vzťah medzi žalobcom a žalovanou je obchodnoprávny, pretože žalobca je podnikateľom a štát z výkonu svojej štátnej moci zasiahol vo verejnom záujme do nehnuteľností, na ktorých žalobca vykonával podnikateľskú činnosť. Premlčacia doba je tak štvorročná a nárok žalobcu je premlčaný len pokiaľ ide o náhradu majetkovej ujmy za rok 2001. Po vyriešení aktívnej legitimácie žalobcu, pasívnej legitimácie žalovanej a námietky premlčania súd prvej inštancie určil rozhodujúce obdobie pre priznanie majetkovej ujmy od 1. januára 2002 do 30. apríla 2004 a následne určil aj výšku majetkovej ujmy sumou 90.751,98 eura.

2. O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 12. júla 2016 sp. zn. 6Co/140/2015, 6 Co/141/2015 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 90.751,98 eura, potvrdil a zároveň zrušil uznesenie súdu prvej inštancie z 8. apríla 2014 sp. zn. 2C/198/2005 o ustanovení znalca. Potvrdenie rozsudku v napadnutej časti odôvodnil jeho vecnou správnosťou. K pasívnej vecnej legitimácii žalovanej uviedol, že osobitná sústava obhospodarovania je verejným záujmom, pretože súvisí s opatreniami na zabezpečenie pitnej vody pre obyvateľstvo. Kvalitu a stav pitnej vody sú spôsobilé priamo ovplyvniť zásahy uskutočňované vo vzťahu k poľnohospodárskemu pôdnemu fondu, vzhľadom na bezprostredný kontakt pôdy s vodou. Z uvedených dôvodov je na poskytnutie náhrady majetkovej ujmy podľa § 6 zákona o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu legitimovaná žalovaná a keďže ide o zákonný inštitút v oblasti ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, v mene žalovanej koná Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy vo veciach ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania sa stotožnil so súdom prvej inštancie o aplikácii Obchodného zákonníka (zákona č. 513/1991 Zb.) na právny vzťah medzi stranami sporu, pretože ide o vzťah, ktorý sa týka zabezpečovania verejných potrieb medzi žalovanou ako subjektom verejného práva a žalobcom ako podnikateľom vykonávajúcim podnikateľskú činnosť na dotknutých nehnuteľnostiach.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Dovolanie odôvodnila v zmysle § 431 C. s. p. v prvom rade tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Podľa žalovanej vada konania spočíva v tom, že odvolací súd nenariadil pojednávanie a jeho nenariadenie ani náležite neodôvodnil. Odvolaciemu súdu ďalej vyčítala nevykonanie dôkazov, ktorými mali byť rozhodnutia iných súdov v obdobných veciach, ako aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Žalovaná vyvodzovala prípustnosť dovolania aj z § 420 písm. b) C. s. p., keďže podľa jej názoru nie je v spore pasívne vecne legitimovaná. Dovolanie následne odôvodnila aj v zmysle § 432 C. s. p. tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., t. j., že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu. Za nesprávny považovala záver odvolacieho súdu v otázke posúdenia právneho vzťahu medzi ňou a žalobcom ako vzťahu obchodnoprávneho. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) sp. zn. 1 Sžnč 1/2004, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že vzťah medzi žalobcom a žalovanou je vzťahom občianskoprávnym, a preto je aj ňou vznesená námietka premlčania dôvodná. Za nesprávny považovala aj záver odvolacieho súdu o tom, že v spore je pasívne vecne legitimovaná, a že aktívne vecne legitimovaný je žalobca. Navrhla preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovanej uviedol, že podľa jeho názoru rozhodnutie nespočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Žiadal preto, aby najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie potvrdil.

5. Najvyšší súd po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovene zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Dovolací súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

7. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. V preskúmvanej veci žalovaná odôvodňovala prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. b) a f) C. s. p. a podľa § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p.

8. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces je treba rozumieť taký nesprávny postup súdu, ktorý sa prejavuje v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, vymykajúcich sa nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca. Podstatou tohto práva je zabezpečiť fyzickým a právnickým osobám možnosť domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty, ktoré im právny poriadok priznáva. V preskúmvanej veci žalovaná vymedzila zmätočnosťnú vadu v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia tým, že odvolací súd nenariadil pojednávanie, že nevykonával predložené dôkazy a že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený.

9. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že odvolací súd nevykonával ňou navrhnuté dôkazy v podobe iných súdnych rozhodnutí, najvyšší súd uvádza, že nevykonanie dôkazov nebolo podľa predchádzajúcej úpravy považované za vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len „O. s. p.“ alebo „Občiansky súdny poriadok“). Strany boli povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov (§ 120 ods. 1 veta prvá a § 125 veta prvá O. s. p.). O tom, ktoré z navrhovaných dôkazov (ale aj tých, ktoré nie sú navrhované) budú vykonané, prípadne akým spôsobom, rozhodoval však súd. Obdobne to platí aj po prijatí novej právnej úpravy civilného sporového konania. Toto procesné oprávnenie žalovaná v danej veci aj využila (nebolo jej odňaté). Súd preto svojím postupom žalovanú nevylúčil z realizácie žiadneho procesného práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok a následne Civilný sporový poriadok priznával. Pre úplnosť treba dodať, že žalovaná za dôkazy považovala obdobné súdne rozhodnutia, ktorých „nevykonanie“ súd prvej inštancie náležite zdôvodnil.

10. K tvrdeniu žalovanej, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, najvyšší súd predovšetkým pripomína, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva totiž aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/07). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Treba zdôrazniť, že len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje žiadne dôvody alebo neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť a súčasne aj dôvodnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p.

11. Najvyšší súd po preskúmaní veci nezistil, že by v danej veci išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí ustanovenia § 393 ods. 2 C. s. p., ktorým by došlo k porušeniu práva žalovanej na spravodlivý proces.

12. Dovoláním napádaný rozsudok totiž uvádza ako vo veci rozhodol súd prvej inštancie, obsah odvolania žalovanej, skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci a právne závery, ku ktorým dospel. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, nevyplyva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Žalovaná preto nedôvodne argumentovala, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalovanej.

13. Nenáležitá je aj námietka žalovanej podľa ktorej jej právo na spravodlivý proces bolo porušené nenariadením pojednávania odvolacím súdom, pretože postup odvolacieho súdu bol v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 C. s. p. Odvolací súd totiž nedospel k záveru, že by bolo treba zopakovať alebo doplniť dokazovanie a z obsahu spisu nevyplynuli ani žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by nariadenie pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem.

14. So zreteľom na uvedené možno uzavrieť, že zo strany žalovanej nebol preukázaný nesprávny procesný postup súdu, ktorým by bola vylúčená z uskutočňovania jej patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. Najvyšší súd preto dovolanie žalovanej v tejto časti ako procesne neprípustné odmietol [§ 447 písm. c) C. s. p.].

15. Pokiaľ žalovaná odôvodňuje prípustnosť dovolania § 420 písm. b) C. s. p. tým, že v spore nie je pasívne vecne legitimovaná, resp. žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, dovolací súd dodáva, že z takejto argumentácie žalovanej je zrejmé, že si neuvedomuje rozdiel medzi vecnou legitimáciou a procesnou subjektivitou, najmä to, že z hľadiska naplnenia prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. b) C. s. p. nie je rozhodujúci vzťah vyplývajúci z hmotného práva, ale otázka spôsobilosti byť stranou sporu, ktorú kategóriu upravuje Civilný sporový poriadok v § 61 (§ 19 O. s. p.) tak, že procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva. Je teda zrejmé, že predpokladom byť stranou sporu je hmotnoprávna subjektivita vo význame mať práva a povinnosti. Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Právnickými osobami podľa § 18 ods. 2 písm. a) Občianskeho zákonníka sú aj združenia fyzických alebo právnických osôb, akým subjektom žalobca, družstvo, nepochybne je a rovnako je právnickou osobou aj štát. Prípustnosť dovolania preto podľa § 420 písm. b) C. s. p. neprichádza do úvahy.

16. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie žalovanej aj v tejto časti ako procesne neprípustné odmietol [§ 447 písm. c) C. s. p.].

17. Dovolací súd následne pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalovanej, pokiaľ uplatnila ako dovolací dôvod nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Žalovaná prípustnosť dovolania vyvodzovala z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p. V tomto smere uviedla, že odvolací súd sa odklonil od ustálenej judikatúry najvyššieho súdu v otázke posudzovania vzťahu medzi ňou a žalobcom ako vzťahu obchodnoprávneho, čím došlo k odklonu od rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžnč 1/2004.

18. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

19. Podľa § 432 ods. 1 a ods. 2 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

20. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať dovolaním, v ktorom sa namieta nesprávne právne posúdenie veci, musí byť splnená nielen podmienka vymedzenia tohto dovolacieho dôvodu spôsobom uvedeným v § 432 C. s. p., ale musia byť splnené aj predpoklady prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 421 C. s. p.

21. Najvyšší súd pred posúdením prípustnosti dovolania žalovanej v tejto časti považuje za nevyhnutné uviesť, že do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikatúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II, a IV, vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986 (pozri R 71/2018).

22. Rozhodnutie, od ktorého sa odvolací súd mal pri riešení právnej otázky podradenia právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou pod režim Obchodného zákonníka odkloniť, je rozhodnutím senátu správneho kolégia pod sp. zn. 1 Sžnč 1/2004. Dané rozhodnutie nerieši relevantným spôsobom právnu otázku podradenia vzťahu medzi žalobcom a žalovanou pod režim Obchodného alebo Občianskeho zákonníka, pretože najvyšší súd v ňom deklaruje vzťah medzi stranami sporu ako vzťah súkromnoprávny, čo môže byť vzťahom obchodnoprávnym aj občianskoprávnym tak, ako na to správne poukázal aj odvolací súd.

23. Na daný prípad tak nebolo možné použiť závery vyplývajúce z rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Sžnč 1/2004, na ktoré odkazovala žalovaná. Nebola preto splnená podmienka prípustnosti dovolania vyplývajúca z § 421 ods. 1 písm. a) C. s. p., a to, že odvolací súd sa v tejto otázke odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Najvyšší súd preto dovolanie žalovanej aj v tejto časti podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

24. Ak žalovaná odôvodnila prípustnosť dovolania odklonom od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku v otázke jej pasívnej legitimácie, potom je povinná v dovolaní výslovne uviesť právne posúdenie odvolacieho súdu, ktoré považuje za nesprávne, konkretizovať, ako mal odvolací súd právnu otázku správne vyriešiť a zároveň musí špecifikovať ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, od ktorej sa mal podľa jej názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť (pozri R 83/2018). Žalovaná túto otázku nielenže takto nevymedzila, ale jej dovolanie je koncipované v tejto otázke ako polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia resp., kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci. Takto vymedzené dovolanie potom významovo nezodpovedá kritériám uvedeným v § 421 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 432 ods. 2 C. s. p.

25. Dovolaciemu súdu potom neostávalo iné než dovolanie v tejto časti podľa § 447 písm. f) C. s. p. odmietnuť.

26. Len pre úplnosť najvyšší súd dodáva, že pokiaľ žalovaná v dovolaní vzniesla námietku zaujatosti senátu odvolacieho súdu, tak sa na ňu pre nesplnenie predpokladov vyžadovaných § 52 ods. 2 C. s. p. a § 53 ods. 1 C. s. p. neprihliada.

27. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c) a f) C. s. p.

28. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

29. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.